

MIRACOLUL MAGIEI

Magia „nu este în sine decât o voință și această voință este marele mister al oricărei minuni și al oricărui secret; ea se operează prin puterea dorinței în ființă. Acesta este caracterul esențial al Magiei, ea reprezentând expresia unei voințe. Ea poate aplica această voință pentru supunerea ființei a ființelor naturale, a genilor, a demonilor sau a spiritelor, ființele a forțelor naturale” (Jacob Böhme)

Preocuparea omului de a se cunoaște și înțelege pe sine reprezintă dovada evoluției sale.

Magia este știința tradițională a secretelor naturii care face legătura între lumea fizică și cea spirituală și a luat naștere la începutul umanității, iar lucrurile evoluând, s-a ajuns la apariția unor caste deținătoare de cunoștințe magice, cum ar fi: vrăjitorii, șamanii, magii și chiar preoții. Cele patru verbe ale magiei, înscrise în cele patru forme simbolice ale sfinxului, sunt: a ști, a îndrăzni, a vrea, a tăcea, iar celui care vrea să devină un înțelept și să cunoască marea enigmă a naturii îi trebuie „un cap de om pentru a stăpâni cuvântul, aripi de vultur pentru a cuceri înălțimile, crupă de taur pentru a ara adâncurile și gheare de leu pentru a-și face loc la dreapta, la stânga, în față și în spate” (Paul Ștefănescu).

Cele mai vechi informații despre magie provin din Egipt și Mesopotamia.

La greci, zeul Hermes era considerat fondatorul Magiei, iar Orfeu, considerat ca fiind un mare magician.

Inițierile în mistere formau o suită de probe grele cum ar fi: retragerea discipolului într-un loc complet izolat, urmând să respecte o serie de restricții pentru a putea primi ajutorul spiritelor; o altă procedură o constituie inițierea sub directa supraveghere a maestrului, metoda acestuia fiind violentă, uneori și umilitoare, sau tinerii erau așezați chirciți, în gropi, asemeni fetusului în pântecul mamei; în final novicii trebuiau să treacă prin flăcări pentru a fi purificați.

Gândurile reprezintă imboldul care pune în mișcare mecanismul vieții. Omul învață secretele universului doar o singură dată,

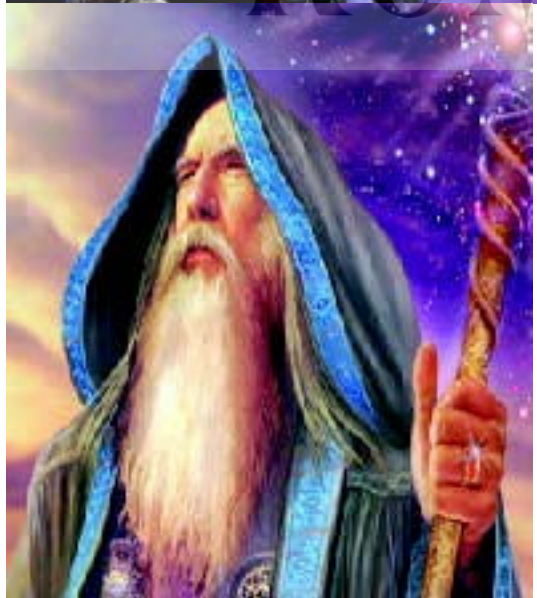
revelațiile fiindu-i date pe măsura dezvoltării sale, pentru că el, omul, este capabil să înțeleagă numai o parte a adevărului universal.

Creierul omenesc este un generator de forță cosmică, pe care el o extrage din energia naturii, dar piatra fundamentală a magiei este cunoștința practică a magnetismului și a electricității, calitatea lor, corelația și potențialitatea lor. Poate deveni oricine magician doar dispunând de o voință puternică și antrenată? Voința este forța ce dăinuiește în toți oamenii, dar câți știu să se folosească de ea? Deci, pentru a fi magician trebuie să-ți educi voința și să o antrenezi, efectul antrenamentului ducând la o bună organizare și, astfel, se vor putea obține rezultatele dorite. Și încă ceva foarte important - cine studiază Magia, trebuie să studieze ființa umană, mai ales din punct de vedere psihologic.

Un magician trebuie să aibă o serie de calități, moștenite sau dobândite pe parcursul vieții, care-l vor deosebi de ceilalți muritori (se spune că indivizii ce au o privire strălucitoare, pătrunzătoare, pot fi considerați magicieni).

MIRACOLUL MAGIEI

Pentru a-și antrena voința spirituală, în vederea obținerii unor realizări magice, magul trebuie să ducă o viață retrasă (uneori, câteva zile), contemplativă, postind, rugându-se, trăind o viață în cea mai perfectă curățenie corporală și spirituală. Acest fel de viață va da putere spiritului asupra materiei, obținându-se liniștirea sufletului și ridicarea moralului către o sferă superioară. Adeseori, în povestiri inițiatice, magul este prezentat asemeni unui bătrân maiestos ținând în mână un baston înalt folosit pentru a trasa, în jurul său, cercul magic atunci când pronunță formule pentru a convoca spirite cărora le dă sarcini exacte. Bagheta magică, cercul, formulele magice constituie simboluri ale realității lumii spirituale. Magii „sunt înconjurați de un cerc de lumină: aura lor. Când un inițiat vrea să creeze, el proiectează o imagine sau pronunță un cuvânt care trebuie să-i traverseze aura. Această aură care îl înconjoară furnizează materia pentru manifestare. Imaginea proiectată, cuvântul pronunțat se îmbracă în materia aurei. Nicio realizare spirituală nu este posibilă fără materia subtilă a aurei(...) Cuvântul e ca un recipient, el produce efecte cu atât mai mari cu cât e impregnat mai mult cu un element creator: lumina” (Mikhael Aivanhov).

DEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Ajungând la un grad superior, pe magicieni ar trebui să nu-i mai intereseze magia în sine în scopul realizării dorințelor personale, ci cum să-și folosească forțele, energiile, cunoștințele pentru salvarea Pământului, pentru salvarea omului, munca lor fiind absolut dezinteresată. Ei nu trebuie să caute nici puterea, nici gloria. Încercând să-și satisfacă propriile ambiții, invocând ritualuri periculoase, magicienii pot ajunge la pierderea ființei, la pierderea particulei de divin a sufletului.

MIRACOLUL MAGIEI

În funcție de inițiativă, magia poate fi: magie neagră - magia propriu-zisă care apelează la puterea demonilor și magie albă

- arta de a produce fenomene naturale care par miraculoase.

În concluzie, magia reprezintă un ansamblu de procedee, formule sau rituri, mai mult sau mai puțin secrete, prin care se utilizează forțe misterioase pentru obținerea unor rezultate contrare celor posibile prin tehnici obișnuite.

RODICA SUBȚIRELU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*